

מבט מעודד: "סידור עבודה אלקטוראלי"

שני עניינים גורמים לנו בימים אלה להפנות מבטים מלאי ציפייה לירושלים. עניין אחד, המלווה אותנו מאז הקיץ, הם תקציבי הסיוע לעוטף עזה בעקבות מבצע צוק איתן. והשני, הן הבחירות המתקרבות. שניהם מעלים סימני שאלה חשובים עבורנו: מה יהיה גורלן של ההבטחות שניתנו לנו? ואילו החלטות יתקבלו לגבינו בהמשך? ובדרך לירושלים, המבטים נעצרים אצלנו, במועצה. שוב ושוב אנו נתקלים בשאלות לגבי מקומנו ותפקידנו אל מול הממשלה.

בואו נעשה סדר. במשך עשרות שנים הקיבוצים התנהלו באוטונומיה כמעט מלאה. הקיבוץ קבע את סידור העבודה, מועד היציאה ללימודים והרכב הריהוט בבית. עם השינויים שעברנו, התקדם גם תהליך ה"התאזרחות" שלנו, שבמסגרתו התחברנו אל "העולם החיצון". כתוצאה מכך ומתהליכים נוספים, התחזק מקומה של המועצה, ובהדרגה היא הפכה לגורם המתווך בין תושבי האזור למדינה.

מבחינת השלטון המרכזי, יתכן שהניהול המוניציפאלי ברמת הישוב היה מתייטר ונעלם. אבל אנחנו, במועצות האזוריות, מתעקשים שאנחנו שונים מהרשויות העירוניות. אומנם, כבר אין בקיבוץ סידור עבודה, אבל עדיין, ההתנהלות ברמת הישוב חשובה ליצירת הקהילתיות ולרמת השירותים. לשמחתנו, המדינה מקבלת את התפיסה הזו ומאפשרת לנו לנהל את "השלטון הדו רובדי", בו המועצה יכולה לפעול בתיאום ובשיתוף פעולה עם הנהלות הישובים.

מבולבלים? בצדק... מה שחשוב, בשורה התחתונה: המועצה היא המנהיגות הפורמאלית של תושבי שער הנגב בפני המדינה. תפקידנו מול הממשלה הוא לייצג בצורה הטובה ביותר את הצרכים והרצונות של אנשי האזור ובמקביל, לשמש זרוע ביצועית של הממשלה. זו הסיבה שהמועצה משמשת היום צינור כמעט בלעדי להעברת תקציבים ממשלתיים לישובים ולתושבים. חשוב להבין שבחלק מהמקרים יש לנו השפעה ושיקול דעת, ובחלק אין לנו שום יכולת להתערב. כך קורה, שלעיתים גם אנו שותפים לתסכול לגבי חלוקת התקציבים או קצב קידום התוכניות, אבל ידנו קצרה מלהושיע...

ככלל, אפשר לומר שהמועצה משמשת היום כגורם המרכזי המתווך בין התושבים לנבחרי הציבור ברמה הלאומית. אבל מעת לעת, התושב יכול ללכת לקלפי ולהגיד באופן ישיר לשרים ולחברי הכנסת מה הוא חושב עליהם. בכך, למעשה, הוא שותף לקביעת המשך עבודתם של נבחריה. אז מי אמר שסידור העבודה נעלם?...

עודד פלוט, מנכ"ל המועצה